

ВНУТРІШНЯ УПРАВЛІНСЬКА ЗВІТНІСТЬ ТА ЇЇ ВІДПОВІДНІСТЬ ПОТРЕБАМ СУЧАСНОГО АГРОМЕНЕДЖМЕНТУ

*Крюкова І. О., д.е.н., професор,
Одеський державний аграрний університет*

Ефективне управління діяльністю компаній неможливе без якісного, повного та своєчасного інформаційного забезпечення. Бухгалтерський облік формує та систематизує інформацію, яка відображається у річній фінансовій звітності. Проте, для ефективного оперативного управління необхідною також є внутрішня управлінська звітність, яка постає інформаційно-аналітичним базисом для прийняття результативних управлінських рішень в процесі реалізації поточних та короткострокових цілей розвитку фірми.

Дослідження управлінської звітності європейських компаній показали, що сучасні звіти зосереджені, в основному, на фінансових показниках, які становлять близько 45% її змісту [1]. Разом з тим, менеджери прагнуть бачити у звітності не тільки ключові індикатори діяльності, але й ідеї та пропозиції, інформацію про стан та тенденції змін факторів зовнішнього і внутрішнього середовища, які сьогодні є необхідними для успішного розвитку фірми у стратегічній перспективі. Істотним недоліком складання внутрішньої управлінської звітності постає значні витрати часу на складання та підготовку звітів. У зв'язку з цим важливим постає завдання оптимізації факторів «витрати часу» – «ефективність звітності» на всіх рівнях управління компанією.

У практиці більшості вітчизняних агроформувань внутрішня управлінська звітність обмежується стандартами формами квартальних та річних звітів структурних підрозділів. Часто така звітність не враховує комплексу факторів бізнес-середовища (внутрішнього та зовнішнього) та не сприяє ефективному оперативному управлінню. Часто внутрішні звіти складаються формально та виконують, переважно, контрольну функцію. Значною проблемою внутрішньої управлінської звітності більшості аграрних формувань є порівняння фактичних показників роботи із плановими внаслідок масштабного

звуження планово-економічних функцій менеджменту сьогодення. Внаслідок цього внутрішні звіти також втрачають рівень якості та змістовності.

При цьому, внутрішня управлінська звітність має виконувати й інші важливі завдання: 1) підвищення ступеня відповідальності керівників структурних одиниць компанії; 2) містить нові цілі розвитку підрозділу та шляхи їх досягнення; 3) демонструвати продуктивність роботи підрозділу; 4) містить інформацію про основні результати роботи та дієвість стимулів і мотивів персоналу для досягнення поставлених цілей; 5) містити реальну інформацію про невиконані завдання та недоліки діяльності, що є необхідним для корегування роботи підрозділів та компанії в цілому [2].

Основними принципами, які можуть підвищити ефективність внутрішньої управлінської звітності сучасних українських агрокомпаній, можуть стати:

1. Чіткість та гнучкість складання і подання звітності. Принцип чіткості передбачає стандартизацію форм внутрішньої управлінської звітності та чіткі графіки її надання. Принцип гнучкості передбачає складання за необхідності не стандартизованих форм управлінських звітів, які містять оперативну інформацію про зміну чинників бізнес-середовища компанії та складаються на конкретні запити агроменеджменту.

2. Ефективність внутрішньої управлінської звітності передбачає виключення дублювання індикаторів, які містять звіти та оптимальний баланс між витраченим на її підготовку часом та її якісним контентом.

3. Використання сучасних інформаційних систем при складанні та поданні внутрішньої управлінської звітності в межах єдиної інформаційної системи менеджменту компанії.

Література.

1. Callewaert E., Van Houtryve N. How to meet top management reporting expectations? URL: <https://www2.deloitte.com/content/dam/ReportingSurvey>.

2. Jokinen J. Internal management reporting and internal cost estimation of product trainings for a case company. Satakunta University of Applied Sciences. 2016. 95 p.